

Bijbels perspectief

Woord van de week

Ezechiël 33:11.

Zeg tot hen: zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen. Want waarom zoudt gij sterven, huis Israëls?

Een wel heel persoonlijk woord van God via de mond van de profeet Ezechiël aan het huis van Israël. Is in verband met wat er in heel de perikoop en in het bijzonder in dit vers wordt gezegd niet juist het laatste aspect - dat deze woorden aan Gods bondsvolk worden uitgesproken - uiterst opmerkelijk te noemen? Immers, verwacht je dat zulke zwaar geladen woorden worden gesproken aan specifiek Gods volk? Neem de gekozen tekst, de inhoud daarvan zou je toch eerder beschouwen als bedoeld voor niet gelovigen? Wordt deze tekst ook niet wat vaak juist in die zin gebruikt, om te onderstrepen dat God een God vol liefde is? Hoe mooi valt deze tekst immers te verbinden aan die overbekende tekst die zegt dat God de wereld zo lief heeft gehad dat Hij zijn enig geboren Zoon gegeven heeft (Joh. 3:16).

En toch kunnen we er niet om heen dat het hier niet gaat om woorden bedoeld en bestemd voor niet-gelovigen - de onbekeerde wereld, maar woorden uitgesproken aan het adres van specifiek Gods volk. Nu kunnen en willen we de gedachte dat deze woorden vanuit Gods mond dan dus enkel aan Israël zijn gericht wellicht nog wel als aannemelijk beamen. Laten we eerlijk zijn, wat er bij dat volk niet op door kon...! Lees alleen maar het boek van de profeet Ezechiël eens rustig door. Geen wonder dat dit volk God ontzette en dat Hij hen dan zo aanspreekt. Maar daar houdt het wat 'het gericht kunnen zijn van dergelijke woorden aan Gods volk' dan ook mee op. Ofwel, God sprak ze voor hen toen, maar voor ons als christenen heeft dit niets te zeggen. Met een gerust hart kunnen we een tekst als het gekozen tekstvers dan ook blijven gebruiken naar hen die *buiten* de geloofsgemeenschap staan.

Of zouden we hier te maken kunnen hebben met woorden die wel degelijk ook aan het adres van het volk van God nu uitgesproken kunnen worden? Dus dat de woorden van God door de mond van Ezechiël gesproken ook nu voor ons zeggenschap kunnen hebben? Zouden deze woorden misschien te verbinden zijn met de woorden van Petrus als hij (ook namens God!) schrijft dat het oordeel begint bij het huis van God (1 Petr. 4:17)? In het licht van wat Ezechiël na het gekozen vers verder namens God spreekt, is het tenminste opmerkelijk te noemen dat ook Petrus in het vervolg van zijn spreken het heeft over de rechtvaardige en ook aan hem een 'ternauwernood behouden worden' verbindt (vers 18). Laten we eerlijk zijn, verschilt de gemeente van Christus in haar doen en laten vandaag wel zoveel met Gods volk toen? Is het nodig op te sommen wat er voor ons christenen vandaag allemaal op door kan? Hoeveel van ons doen en laten staat dan niet haaks op Gods Woord?

In dat licht is de gekozen tekst (en heel de perikoop van waaruit ze komt) een serieus te nemen waarschuwing. God spreekt over de weg ten leven en de weg ten dode, óók aan ons adres. Rechtvaardigheid blijkt dan uiterst relatief. Ezechiël roept namens God op tot bekering, Petrus tot het overgeven van de ziel aan de Schepper (1 Petr. 4:19). Beproeven we daarom onszelf nu het nog kan!

Gebed

Het tekstvers voor deze week Hemelse Vader ademt Uw diepste verlangen, Uw liefde. Allereerst gelden deze woorden uw volk, ook het Israël van vandaag, maar het begrip 'goddeloze' overstijgt dit volk en raakt de mens - ons - als zodanig. Het bepaald wie de mens buiten U is, een goddeloze, een mens zonder en los van U Drie-enig God. Dat en door Israël, ook het Israël van vandaag, én door ieder mens de zwaarte beseft wordt van de noodzaak tot bekering. Toetsen we onszelf of we wel in Christus zijn, doordring ons Geest van God van de noodzaak van *dagelijkse* bekering, opdat we volledig gaan voor U Here Jezus Christus, de Weg ten leven. Amen.